

Warszawa, dnia 25 września 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 350/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Małgorzata Bańkowska

protokolant: sekretarz sądowy Monika Oleksy

przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 25 września 2017 r. w Warszawie

sprawy G. F. syna Z. i A. ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 207§1 kk w zb. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 26 października 2016 r. sygn. akt III K 224/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt VIKa350/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja obrońcy oskarżonego G. F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ma racji skarżący, że materiał dowodowy zebrany w sprawie nie dawał podstaw do uznania, iż oskarżony, w okresie wskazanym w zarzucie, znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną S. i jej małoletnią córką O..

W pisemnym uzasadnieniu, sąd wskazał którym dowodom i w jakim zakresie dał wiarę, a którym odmówił tego waloru, przedstawiając przy tym logiczny tok rozumowania przy wyciąganiu wniosków z poszczególnych okoliczności i zdarzeń zaistniałych w sprawie. Przeprowadzona przez sąd meriti ocena dowodów nie jest więc dowolna, jak to sugeruje skarżący, a co za tym idzie pozostaje pod ochroną art.7kpk.

Twierdzenie obrońcy, że zachowanie G. F. miało wyłącznie charakter małżeńskich awantur, a zdarzenie z dnia 29 sierpnia 2013r., było zdarzeniem incydentalnym nie znajduje umocowania w faktach, i stanowi niczym nie popartą polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu.

Ustalenia te zostały poczynione, nie tylko w oparciu o zeznania pokrzywdzonej i jej córki, ale również w oparciu o zeznania świadków, nie związanych emocjonalnie z żadną ze stron.

Wiarygodności S. F., nie podważa również dowód z zeznań funkcjonariusza Ł. D., na jaki wskazał obrońca.

Skarżący argumentując swój zarzut opisany w pkt 2 apelacji, zdaje się tracić z pola widzenia fakt, że złamanie nosa, do którego doszło podczas zdarzenia w dniu.29.08.13, nastąpiło bez przemieszczeń kości, a co za tym idzie, krwawienie, które mu towarzyszyło nie było obfite.

Próba zdyskredytowania zeznań pokrzywdzonej w oparciu o wskazane rozbieżności w relacjonowaniu tego zdarzenia, jest tylko nieudolną próbą odwrócenia uwagi od niezaprzeczalnego faktu, że do takiego zdarzenia z udziałem oskarżonego, rzeczywiście doszło.

Zdarzenie to miało bardzo drastyczny przebieg i rozegrało się na oczach małoletniej O., która była również podmiotem agresji oskarżonego.

W ocenie sądu odwoławczego, sąd rejonowy, co najmniej przedwcześnie wyeliminował z opisu czynu zarzucanego oskarżonemu zdarzenie zaistniałe w dniu 29.08.13r., a kwalifikowane z art.157§2kk.

Jeśli sąd meriti miał wątpliwości co do tego, jaki był mechanizm powstania obrażeń nosa u S. F., z uwagi na udział w tym zdarzeniu matki oskarżonego, to należało na tę okoliczność dopuścić uzupełniającą opinie biegłego.

A dopiero jeśli w oparciu o tę opinie nadal pozostawała by wątpliwość, co do tego komu należy przypisać spowodowanie tego konkretnego uszkodzenie ciała pokrzywdzonej, należałoby rozważyć zakwalifikowanie tego zdarzenia jako czynu z art.158kk w zbiegu z at.207§1kk.

Sąd nie podzielił stanowiska prokuratora, co do konieczności objęcia zarzutem znęcania się, okresu po dacie 29.08.13r. W tym czasie pokrzywdzona nie zamieszkiwała już z oskarżonym, a kierowana do niej korespondencja esemesowa, nie może być postrzegana jako element znęcania się, w sytuacji, kiedy miała ona możliwość zablokowania treści przychodzących na jej telefon z numeru oskarżanego.

Mając powyższe na względzie, sąd odwoławczy uznał, że apelacja prokuratora częściowo zasługiwała na uwzględnienie, a tym samym zasadny jest wniosek o chylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy nie mógł uzupełnić postępowania dowodowego we wskazanym zakresie, bo wskazany dowód dotyczy istoty sprawy i może doprowadzić do niekorzystnych ustaleń faktycznych skutkujących zaostreniem kary dla oskarżanego.